מגלת מתתיהו

ותרגום הונגרי

יבו יסופר קירת אבותינו אשר קרה להם בימי השמונאים כשלחמו מלחמת ה׳ עם אויביהם בעד תורת אלהינו, ועל קיום מצותיו ינצחו בעמים כי אלהים עזרם, והוא הפליא לעשות נסים ונפלאות, אשר ע״כ התיסרו שמונה ימי הנוכה בהלל והודאה:

שנת התרצ"ו לפ"נ בוראפעסט תע"א שנת התרצ"ו לפ"נ

MEGILASZ MATISZJAHU

🦚 CHANUKA TÖRTÉNETE 🐲

HÉBER-MAGYAR SZÖVEGGEL Budapest, 1935. יקר-סהדותא

מהפייטן המופלא. המליץ המפורסם הרבני המופלג כבור

מו״ה רואלף היידענהיים נ״י. דברי ערות החכמים השלימים נאוני זמנינו, ובראשם הרב הגאון אמיתי והמפורסם מויהרה משה סופה נר"ו (נהקנמתו על קפר מחנה ישרא) על דבר החכם התורני המושלם הריד בער פרענק שי ועל דבר היבוריו הנחמדים אינם צריכים היווק, נם הכמתו תאיר על פני כל הבוריו. כי דובר צדק הוא, ומניד מישרים בצחות לשון עברי ואשכנוי. ולאפושי נכרי קאתינא. לקרוא למאהבי לאמור הנה מעמתי גם אני מיין הרקח אשר מסך לגו החכם דוגיל. ויהי בפי כדבש למתוק, גם אתם לכו לחמן בלחמו, ושתו ביין אשר מסך, ואכלהם

אכל ושבוע, והללתם וכבדתם את שם אשר עשה עמכם. ועל זכרוגם עדר: גם יעלה שם אחיכם ורעיכם הדורש שלומכם החפץ בשלותכם:

וואלף היידענהיים

רעדעלהיים זי אב תקעים לפיק. לצת הה"ג אבי המסדר שליט"א

ביה יום שנכפל בו כי פוב לם׳ ואכוא אל העין החרציו לפקקיי פעספ יציו אחינו בני ישראל! אודיע לרכים, כי לפי שיש בני אדם, אשר יראים לנשת לראות ולקרות בספר חדש אשר לא ה" לעולמים, מחמת שאין יודעי מי הוא ואיזה־הוא העוסק במלאכת ההדפסה, לכן מצאתי איע מחייב לפרסם ברבים כי בני הגעים הבחור החויב המהולל ברב תשבחות מויה משה נריי. שקד כל ימיו על התורה ועל העבודה, זכה ללמוד וללמד, ולהרביץ תורה והכמה בישראל פה העירה לאויים. ויען שכתבו הספרי הקי שמציה לספר לפני ביב מנילת אנפיוכם בחנוכה, ולהבינם העניני׳, כדי שידעו במאי חנוכה׳, וכדור הזה בערה אין יודעי ואין מכיני זולת בלשון המדינה ככתכה ובפרם ההמק והנשים אינם מביני לשון אחר כיא לשון המדינה. ואיא להבינם דבר כיא בלשון המורגל ביניהם, וגם בדורות שלפנינו גדוליי ומובים העתיקו מנילות הללו בלשון המורגל בין ההמון. עיכ העתיק בני הנו' נרייו המנילה הואת בלשון המדינה הונגארית עבור ההמונים וקשנים, וגם הני נשי ובנות ישראל אולי יתעוררו עידו להכין גודל נס ימי חגוכה. ובצדון כתב גם הערות שונות מפי ם הרואה הרואה בסרים ומופרים כולן שוין למובה כאשר יראה הרואה

ראבי תפלה להיית. שיוכהו לורוע ורע אמת בלכב אחינו בניי. ולהמשיך לבות בניי עדי מפעלו לירא׳ מהורה עד נוכה לקראת משיח צדקינו במהרה! כויח בלב מלא רגשי אהבה ישראל וועלץ דומיצידפקיק.

מבוא

ויאמר עשה, בלחת מחברתי זו לעיני הקהלי הושבני, שרחוי להשליעה בדבר השווה לכל נפש, בערחה ולח בפידות וכחחד החדם חדבר, כי לח חל הכעי חקשים והעה שועסים, כי חל העונים רבים עילים חלו עופנים, לבל חהי לפניהם כעגלה החונה, כהחי דבכה ביתח ותרעה לדכחיה לח עביד לחוכה.

ויבא משה מנחה בידו את כל החומר אשר ישיץ אור בהירו על חוכן המגלה הזאת שמלאתי מפוזרים אנה ואנה, בספרי אדירי ישראל מאורי הארץ והגולה, אשר זרח אורם נישרים בכל אחר ואחר. וזה ילא ראשונה: בפ"ק דע"ז (דף ט') גרסינן חחלת בית שני עלכות פרס ליד שנה. עלכות יון בפני 'הבית ק"פ שנה, עלכות השעונהי בפני הבית ק"ג, מלכות בית הורדום קיב, עד החורבן. - ובספר הלכות גדולות (הלכות סופרים) נעלא, זהני בית שמאי וזהני בית הלל הם כתבו עגלת בית חשמונאי. — ונקרא מגלת עחחיהו על שם אביר הגבורים, ולא בשם אנטיוכם הרשע יכונה אולם לריך ליתן טעם על שם חשמונאי, שהרי ממשפחת יהויריב היו? והנה בחלים ס"ח כי ל"ב בתלודות מפרש, חשמנים חשובים (שלגנאט) וכן חשמנאי ובניו: והאלף כוספת כעשפט רוב שמות עשפסחיות בלשון עברי, ויחכן עוד בעבור זכות ח' שמנים של נר סנוכה. שכעו כן נכלל בעלה זו, ועל כן בחרו בה לעלעם. ודועה לזה פירש בהקדמת ר׳ בער פרענה עיה על הורחת שם עכבי, וזיל: חבל היותר נכון נרחה לי, ששם עכבי הוח רית עחתיהו כהן בן יוסנן כי הוח היה חבי הגבורים. וחך בו ייופס כנס כנפלח, כמו שיסדו גם כן מסדרי התפלות "בימי מחתיהו" כו׳ ואפשר לעען יכלול ש ני הוראות הנאמרים לעעלה בשם זה גם כן. (העתקתי דבריו לקמן לד 10 עיש) הפכו לכתוב התחר כהן לפני השם העלם בן יוחנן, שלח כמנהג. מירד משה, כי פה מקום אתי לבאר מה ראו על ככה רבוחינו בעלי השים זיל. שלה לחבר משכת מיוהדת על הגוכה? והנה איכה מחן דמעיד כי בודחי נשדר מסכת שלמה, בין המסכחי הקטנות, ובטלטולי הזמן מסמת קטנותו נשתכפה ועד עכשיו לא נחגלה, וים טוענים נגדו לומר כי להד"ם. כי דבר המפורסם כמו מעשי פנוכה ודיניה, אין לורך לקבעו בעתני׳. ועוד בה שלישיהי היות ורבינו הקדוש עזרע העלוכה. ולה ישרה בעיניו כתר כהונה ועלכות של בית החשעונחים יחדיו, גלל כן השעימם מש"ם. (זולת בח' מקומות ידועים) וסייעתה לשיטה זו נוכל להוכים מבעדבר רבה פי"ם סיי י"ז, טויב בגיי י"ן תפלה י"ט ברכות? הולה משם ברכת העינים שתהנוהן ביבנה. ולת לעם דוד שתקנו אפריו, והנה הפינוך בעלות תפלה כ' שעזרא תיהו תפלח י"ת אך ששכמום, ואפר הפרבן סזרו ויסדו. ולדבריו אפשר לומר אשר ברכח את למפ השכים והו כל ימי מלכות בית משמונתי הכהנים, עד שהולרכו לחקנו מפדש ביבנה עוה"ם, ושפיר הפיד רבי, חולם לבי חותר שעו הנענע, שבעבור זה לבד ספסיע רבי וסייעחו פין על רחשם מבלי להזכירם. ולולי דבריהם הייחי חוער, יען שחכמי הדור ההות לת ספחוה למגלה זו לחורה שבכחב, ולמען לת יבותו דור

האחרון לידי טעות שגם היא כאחת מהן, מטעם זה מלאו לככון להדגים ולהגדיל רושם זה גם בכך, שלא לרפוה אפילו לתורה שבעל-פה.

יידבר עשה לפני העם, הטעמים שהניעוני להוליא את העגילה היקרה הזאת לאורי ראשית, לעען הליל אותה עאבדון השכחה ששלטה בה, כי זה שבעים וחעש שנה שנדפקה לאחרונה בחוברת עיוחדת, ועיכ פירסועה לא היה ניכר. ושנית כי העתים הללו גם דורשות התחדשותה, שהרי ההקטוריה שלנו היא היא העדות הכינאצה לנו, אשר עתוכה אנו שואפים את הכח, עלעה, ובטחון אשר בכל לרחינו ולערות כל הסבל הנולא שעבר עלינו עד הנה, הנה לא נעזבנו לאנחות, והן תעיד יש תקוה לאחריתנו, שארית הפליטה לבית ישראל. ועכאן סעכו רזיל בעםי שבה ייב בענין עגלת תענית באערם, שאף שעדיין לא הרשתה להכתב שום תורה שבעליה, אבל קורות היעים — כבר נכתבו.

ייקי עשה גומר עלאכתו וילא, בס' אולר ישראל ערך אנטיוכס מגלח: שר' צער מרענק ע"ה העתיק מגלה אשכנזית לעצרית מצלי דעת כי ההעתקה העצרית קדמה להעתקה האשכנזית. ולכן עתה צהולאה זו לא הדפסתי כי אם אותה המגילה היותר מקוריתי המוצא בסדור או"ה (זולת ההסכמה שנחצה לתפארת מגלת ר צער ע"ה הלגמי) ואל המגלה הזאת אספתיי ולרפתי, כל ההערות הדרושות, כדי לצררה. וללצכה כסולת נקיה, ובמקום שלא מלאתי ציאור עספיק, ערחתי והשחדלתי ועלתה לי ח"ל, לגלות לפונים, כפי שידי מגעתי, והקפדתי גם על הנקודות, ואפילו על השתג, מה שלא יעשה כן צמקומנו. וברשות אוכל להגיד, כי המגלה הזאת אשר אכרי נותן לפניכם היום — שלמה היא, ואני תפלה לאל גומר עלי שתחקצל מלאכתי זאת בחשולות הן צעיני קוראיו ומבקריו, ויהא זה שכרי.

וירסת עוד משה לדבר, ולהביע חודתי הרבה, לכבוד החי גברח רבה ויקירח, חפריון כמטיה ליה, היה הדיר מוהיר יונה פריעדמאגן כ"י מנהל הספריה היהודיה דפה, שהוחיל בטובו ובחדיבות לבו להעליח חלי חת כל הספרים, והספרות שנדרש לי, ללורך חוברת זו, ה' יחריך ימיו ושנותיו מחוך הללפה וחושר עמושם.

ויזכר עשה את ההארץ" שעלה בגורלי לבקר אותה, ואת ירושלם עיה"ק תיו ובית תפארתנו בה—בפורבנו. ועי יחן ואזכה לראוחו עפדש, כשנשוב שעה — בבנינו. פעסע שלהי ערחשוון אלף תחניא שנה לפרבן בית אלדינו שיבנה ב"ב לוען

שמו יפיד המהולל ולבדו הוח

נחום משה בלחים הביג מוהיר ישראכ וועלץ שליטים יליד מור־נעלח

מנחת-תודה

אל כבוד ידידי היקר. נודע בשערים שמו ירא אלדים, שומר אמונה

בה״ר אשר אנשיל קרעמער נ״י

מפק"ק בודאפעסמ תע"א חד ממנהלי ביהכ"נ (מומפא) הי"ו ומנשים תבורך גבירתו. אשת חיל היא תתהלל, מרת פעסל תחי ובנם הילד ביסן גרו יאיר ויזרח

על אשר הואיל בסובו הנדול לאמצני שאוציא לאור החוברת הניכחית. וקיבל עליו לשאת הוצאות ההפסתה. תהי' משכירתו שלמה מן השמים.

המסדר

הערלם מקשין אמאי בכר-הכוכה איכא מהדרין משא"כ בשאר עלוות זי ואמרתי בלדותי עפי"ע שהקשה שנ"י עה לורך לכם הא טועאה הוחרה בלבורי וחי׳ שהקצ"ה הראה להם אבתם שלא ילטרכי להקריב ולהדליק בטועאה אעפ"י שהוחרה ע"ש.

ףידרע דברי הנהיק בעל , קדושת לוי זייע שכ׳ טעם לשבפ ע"ע שחנו קורין
את יו"ע העכונה בחורה בשם ... העלות" ובישרחל החחזרפ לקרוח
יו"ם זה בשם ... בספף "חף שבכל החורה נקרח יו"ע זה בשם ... מנ העלוח", אך יעו
כחי" ... אכי לדודי ודודי לי" ר"ל שחנו מספרים שבפו של הקביה, והקביה עספר
שבפ ישרחל וכן בתפילין שלנו כחיב בהן שבח ישרחל [ובם׳ חפלה לעשה פי׳ הושענה
לעען פחרך זו תפלין כנודע, ובתפלין דעחרי עלעת כחיב ... ועי כעעך ישרחל"
וזהו ... פחרך" התפילין שלך דעשתבפי בשבפי דישרחל] והנה פג העלות נקרח על
עניד שבפו של ישרחל שחפו את הבלק וגו׳ עוגות עלות וגו׳ וגם לדה וגו׳
עניד שבפו של ישרחל שחפו את הבלק עוגות עלות משו"ה בתורה נקרח יו"ע זה
העספר על שם שפפם הש"י ותערתם זבת פספ הוח להי חשר פספ וגו׳ שהוח
שבפ הש"ח.

רעים בסגוכה שנעשה נס בנרות הבה יחירה נודעת להם כנז"ל שהקב"ה הודיעם הבחן, מה"ע קבלו עליהן היהודים שבחותו הדור לעשות גיכ לפנים משורת הדין, להרחות הבתם להש"י, ולכן יש מהדרין, ומהדרין ען העהדרין ע"ד דכתי" אני לדודי ודודי לי.

ת"ת מהברת מ"ב אות ליא בשם כי אבי מורי הה"ג שלימיא

רבים תמהו על דברי רש"י ז"ל בפסוק מחץ מתנים קמיו, דיא ראה שעתידין משמוכאי ובניו להלפש עם היונים, והתפלל עליהם לפי שהיו מועמים י"ב בני פשמוכאי ודלעזר כנגד כמה הדבות, לכך נאמר ברך די פילו וכו' וזה פלא! וכלא בני מתתיה' לא היו רק חמשה ? ומדוע נקט רש"י את אלעזר בפני עלמו, ולא כולל אותו גיכ בתוך שאר בניו? [עיין וילקט יוסף שנה שני' תרים אות כ"ע ואות פ"א מ"ש בזה] ואמרחי כי אולי כוונת רש"י ז"ל כך, כי הנה בספר יוסיפון מוף פרק ס"ה ראיתי שמימות יוסנן כהן גדול עד הורדום המלך היו י"ב בית סשמונאי, מהם כהנו או מלכ' על בית ישראל דור אפר דור, המה שנים עשר, והושיעם ד' מיד לופליהם, וזה שכתב רש"י כהכ"ל שהיו מועטים המלך היו "בור כנגד והושיעם ד' מיד לופליהם, וזה שכתב רש"י כהכ"ל שהיו מועטים המלך היו "בור כנגד הושיעם ד' מיד לופליהם, וזה שכתב רבליי כהכ"ל שהיו מועטים המלח.

כ' חמודי אפרים של כ' אבי מורי זקני ההיג שלימיא הערה לד 19 מוסג על פסוק כ' הקודם, ור"ל את עשו של אלהי השעים, כדלעיל. לד 19 פסוק ו': כעצואר גם צעם' שגם קצעום ועשאום יעים טוצים לד 21 פסוק ו': כעצואר, ולא שאסורין צעלאכם.

מגלת מתתיהו" א.

1. Törtent Antiochus görög császár idejében, aki hatalmas királu és erőskezű uralkodó volt, az összes fejedelmek meghódoltak előtte. 2. Rengeteg tartománut és főnőkeiket leigázott már, váraikat ledöntötte, palotáikat fölgyújtotta és népüket börtönbe vetette. 3. Macedóniai-Nagy Sándor óta nem volt hozzá hasonló nagy fejedelem, a tenger túlsó felén. 4. Fővárost is építtetett, királyi lakóhelyéül, a tenger partján és azt elnevezte Antióchiának, az ő neve szerint. 5. Bakhides, a király helyettese, ugyancsak várost alapitott, ameluet Bakhidesnek nevezett el, mind a mai napig.

א לַוָּהָי בִּימֵי אַנְמְיוּכַם מֶלֶךְ יָוָן מֶלֶךְ נָּרוֹל וִחָּזָק דַנָה וָתַקּיף בְּמָמִשׁלָתוֹ וַכל־ הַמְּלַבִים וִשְּׁמְעוּ לוֹ: בּ וְהוּא כָבַשׁ מִדינוֹת רַבּוֹת וּמְלַכִים חוקים והחריב שירותם וָהַיכְלֵיהַם שַׂרַף בָּאֵשׁ וַאַנִשִיהֶם בָּבֵּירת האסוּרים אָפַר: ג מִימֵי אַלְכּסַנדרוֹם דַשֶּׁלֶךְ לֹא נָקם מֶלֶךְ כְּמְרוּ בְּנָה בִנָּהָר: דוָהוּא בַנָה מְדִינָה גִרוֹלַה עַל־חוֹף הַיַּם קלהיות לו לבית פלכורת וַיָּקרַא־לַה מְדִינַת אַנְמִיוֹכֵיֵא בּגָרים בַּגָרים בַּגַרים מִשְׁנֵהוּ בָּנָה מִדִינָה אַחֶרֶת לַנְיָנָהָה וַיִּלְרָא־רָשׁ בַּוִּרִים שמו ובן שמורון ער ניום הוה:

^{*} העגלה היקרה הזאת הנעלאה בעסזור ישן דפום שאלוניק (ונעתקה עשם לפדר תפלח הספרדים דפום וויען שנת תק"ם) היא אחת עפליטת הספרים של פופרינו הקדעונים. והיא כתוצה בעיקר לשונה בל' ארעית ברורה ואחיב נעסקה

מתתיהו ב.

 Uralkodásának huszonharmadik évében, azaz szentély fölépítésének kétszáztizenharmadik esztendejeben elhatározta, hogy Jeruzsálem ellen vonul. 2. S igy szólt fejedelmeihez: hiszen tudjátok, hogy a jeruzsálemi zsidó nép is a mi fennhatóságunk alá tartozik. 3. De i-tenünknek ők nem aldoznak, törvényeinket nem tisztelik, királyi rendeleteimet megszegik, a saját jellegzetes előírásaik betartására azonban annál szigorúbban ügyel:iek. 4. Szívük mélyén pedig kivánják a király és fejedelmei uralmának hanyatlását, – úgy is goztatják, – vajha, saját királuunk uralkodna végre fölöttünk, szárazon és vizen, hogy az egész világra hatalmunkat kiterjeszthessük. Nem szolgálja tehát birodalmunk tekintélyét, ha ezeket a föld színén megtűrjük.

א בשנת עשרים ושלש ישַנִים רַבַּלְכוּ היא שְנַרת מָאתִים ושְׁלשׁ עשׁרַרה שָנִים כִּלבנון בּירת הָאֱלֹהִים שָּׂם פָּנְיוֹ לַעֲלוֹרת לירוּשָׁלָים: בוַיַּעַן וַיּאְמֶר לשַׂרַיו הַלֹא וַרַעַתַּם כִּי וַשׁ עַם הַיָּהוּדִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיְם בּינונו: י לַאלהוינו אֵינָם פַּקְרִיבִיםוְדָתְינוּ אֵינָם עוֹשִּׁים וְדָתֵי הַמֶּלֶךְ עוֹוְבִים ּלַעֲשוֹת דָרָנם: דּ וְנָם דֵבם מְיַחֲלִים לְיוֹם שִׁבְרוֹן הַ מְּ כָ כִים וָהַשָּׁלְמוֹנִים וָאוֹמְרִים מַרֵי יִמְלֹ דְּעָלֵיְנוּ מַלְבִּיְנוּ וְנִשְׁלוֹם בַּיָם וּבַיַבְּשָׁה וְכָר'-הָעוֹלָם יַנָּבון בְּיַבְנוּ: יי אַין כָּבוֹד לַמַּלְכוּת לְהָנִיחַ אֵלֶה עַרּ'-פָּנֵי הָאֲדָכְה: י עַהָּדה בְּוֹאוּ

עלשון זו ללי עברית וכן באה בדפוס אך לשונה הארגית היתה טעונה בעסתרים עד כי בשנת חרי"ל קס החכם פיליפאווסקי והדפיסה בשתי לשונותיה ארגית ועברית עפ"י כ"י שמלא באולר סערי לונדון הבירה. ויפה העיר עליה שהיא קדומה Vonuljunk ellenük és tiltsuk el őket szent szövetségüktől, a Szombat, az Ujhold és Ábrahám friguétől. Ez a terv a fejedelmek és a katonaság tetszését meg is nyerte. 7. Ezekután Antiochus császár megbizta Nikanor hadvezérét, ki nagy hadsereg élén azonnal el is indult. Jehuda fővárosa, Jeruzsálem ellen. Ott rettentő mészárlást vitt véghez; utána oltárt építtetett a szentélyben, és azon a helyen, ahol az Örökkévaló Izrael I-tene szolgái a prófétáknak kinyilatkoztatta - az én szentségem fog itt honolni, — ő sertéseket, öletett és ugyanott azokat föláldoztatta. 9. Midőn erről a főpap, Jochanan, a Matiszjahu fia, értesült, szörnyű haונעלה עליהם וובפל מהם אַת־הַבָּרִית אַשֶּׁר כֹּרַת לַהָם שַבָּרת ראש־חְדֶשׁ וּמִילָה. וַיִּישָׁב דַוַהַבַר בַּעִינִי שַׂרֵיוּ וּבְעֵינֵי כַל־חֵילוֹ: ז בּאוֹרְזָה שָׁעָה כָּם אַנְמִיוּכַם הַוּמֶּלֶּךְ וַישְלַח אֶת-נִיכְנוֹר מִשְׁגַר־וּי בְּחֵיל נָדוֹר וַעֵם רָב וַיָּבא לְעִיר יְהוּרָה לִירוּשֻׁלַיִם: ח וַיַּבְרוֹג בָּה הֶרֶג רַב וַיְבֶן בָּמְה בְּבֵית הַמָּקְדָּשׁ בִּמְקוֹם אֲשֵׁר אָפַר אֵלהֵי יִשְׂרָאֵל לַעַבְרִיוֹ הַנְבִיאִים שָׁם אֵשַׁכֵּן שָׁכִינַתִּי לְעוֹלֶם. בַּמַּקוֹם הַהוּא שַחַמוּ אֶת־הַחַזִיר וַיָּבֶיאוּ אֵת־דָּמוֹ לְעָזַרת הַקֹּרֵשׁ: מּ וּבְהִיוֹרת וָה בַּאַשֵּׁר שָׁמַע יוֹחָנָן בֶּן־ מַתִּתַיה כֹּהַוּן גַּרוֹל כִּי זָרה הַפַּעשָׂה נַעֲשָׂה נִמְלָא ֶקְצֶּף

בזען לספרי העכבים הנעלחים בחפוקריפה. [ועפרק ה' פ' ד' משעע דחחר החורבן לכחבה. הערל] (סדור עבודייש). *ניקנור זה שר לבח היה. לא משנה לעלך, — וברוב נוסחחות נדפס הכי.

ragra lobbant és bosszút forralt. 10. Tőrt készített magának, két arasznyi hosszú és egy arasz széleset, amelyet ove alá rejtett. 11. Azután Jeruzsálembe indult, ott egyenesen a királyi palota bejárata elé tartott, hogy jelentse a kapuőröknek, miszerint ő Jochanan, a Matiszjahu fia, Nikanorral ohajtana beszélni. 12. A kapusok továbbították és a testőrök bejelentették, hogy a zsidók főpapja künn várakozik; nemsokára Nikanor kiüzente, hogy jöhet. 13. Midőn Jochanan belépett, Nikanor ekként támadt reá, talán te is az ellenszegülők közül vagy, kik a birodalom rendjét megbontani merik? 14. Jochanan azonban azt felelte, en va-

וְחַבָּהוִזִיו פַּנֵיו נִשִׁתַּנָּהוַיַּנַעץ בּלבוֹ מַה־שִׁיוּכַל לַעֲשוֹרת שַרוֹ- נֶרוֹ: י וְאָז יוֹחָנֵן בֶּן-מַתִּתְיָה עֲשָׂה לוֹ חֶרֶב שְׁמֵי זְרָתוֹת אָרְכָּה וָוֶרֶת אַחַת רָחִבָּה תַּחָת בְּנָדָיו צֵטוּפָּה: יא וַיָּבוֹא לִירוּשְׁלָוִם וַיַּעֲמֹד בַּשַער דַ פֶּן כֶּן נַיִּלְנָא לַשׁוֹעַרִים וַיּאְמֶר לָּהֶם אָנִי יוֹחָנָן בֶּן־מַתִּתִיָה בָּאִתִי לָבוֹא לִפְנֵי נִיכְנוֹר: יבּ וְאָז בָּאוּ הַשׁוֹעַרִים וָהַשׁוֹמָרִים נַיּאְמָרוּ לו הופהון הונרוכל שלל-הַיָּהוּדִים עוֹמֵר בַּפֶּתַח וַיַּעַן ניָקנוֹר וַיּאְמֶר לְהֶם בּוֹא יָבוֹא: יי ואז יוֹחָנָן הוּבָא לִפְנֵי נִיכַנוֹר וַיִּעַן ניכָנוֹר וַיּאְמֶר רְ־יוֹחָנָן אַתָּה הוּא אֶחָר מִן־הַפּוֹרָדִים אָשֶׁר מָרָרוּ בַפֶּּלֶךְ וְאֵינָם רוצים בִּשְׁלוֹם מֵלְכוּתוֹ: יד וַיַּצוּן יוֹחָנָן רִשְׁנָני נִיכָּןנוֹר וַ אֶּבֶּר אֲדוֹנִי אֲנִי הוּא עַתָּה

gyok, Uram, de hozzád most éppen azért jöttem, hogy ezentúl minden parancsodnak alávessem magam. 15. Ha ez igy van, szólt Nikanor, úgy fogd ezt a sertést és áldozd föl az emelvényen, azután pedig királyi ruhába öltöztetl**e**k és a király tanácsadójává emellek. 16. Jochanan most igy válaszolt: nem teljesíthetem kivánságod Izrael fiai miatt, kik ha értesülnek arról, amit teszek, az első alkalommal megköveznének. 17. Csupán, ha a közelünkből mindenki eltávozik. tehetem. Nikanor tehát mindenkit kiküldött. 18. Jochanan, a Matiszjahu fia, szemeit az égre emelé ekkor, s így fohászkodott: I-tenem. Abrahám, Izsák és Jákob ősatyáim I-tene, ne hagyd, hogy ezen pogany kezebe essem, aki büszkén fog majd hálát adni az ő Bet-Dagon bálváאָתי לְפָנֶיךְ אֲשֶׁר תִּרְצֶּדִּי אָעשָּׂר: מּי <u>וּיְצַן</u> נִיכְנוֹר וַיּאָמֵר לִיוֹּחָנָן אִם כִּרצוֹנִי אַתָּה עוֹשֶּׁ הוַ קַח חַזִּיר ושחמה על־הַבְּמָה וְתִלְבַשׁ בּגְרֵי מַלְכוּת וְתִרַכֵּב עַר'־ סוּם הַמֶּלֶךְ וּכְאַחַר מֵאוֹהָבֵי הַפֶּלֶךְ תִּהְנֶרה: מּי וַכַּצִאשׁר שָׁמַע יוֹחָנָן הַוֹשִׁיבוֹ דָבָר אַרוֹנִי אַנִי יַרָא מִבְנֵי יִשְׁרַאָל פורישמעו פי עשירני בו וָיִםְקַלְוּנִי בָּאָבָנִים: יי עַתַּרה וצא כרר-איש מּלְפָּנֶוְדּ פָּן יוֹדִיעוּם אָז נִיכַנוֹר דוֹצִיא מִלְפַנֵיו כַּל־אִישׁ: יח בַּעַרת הַהִיא נַשָּא יוֹחַנָן בָּן־מַתּתְיָה צינָיו לַשַּׁמַיִם וִתִּקּן הְפִּלָּתוֹ לַפְנֵי אַלהַיו וַיֹּאמַר אַל־הַי וַאלהֵי אָבוֹתַי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַעַלְב אַל־תִּתְנֵנֵי נָא בְּיַד הַעָרַל הַזָּה בי אַס־יַהַרגָנִי וכד וושתבח בבירת דנון

nyának, mintha az segítette volna öt. 19. Utána villámgyorsan fölpattant, három lépést tett felé, tőrét kirántotta és azt mélyen Nikanor szívébe szúrta, holt tetemét pedig a szentély egyik szegletébe rejtette. 20. Majd újból I-tenéhez vezekelt Jochanan: ne számítsd vétkemül, hogy embert öltem szentélyedben és segits meg ezután is, hadd pusztuljának öszszes ellenségeid, kik Jehuda és Jeruzsálem ellen törnek. 21. Még aznap sereget toborzott Jochanan és az ellenség táborára irtó csapást mért. 22. Azon a napon (hetven) kétezerhétszáz ember elesett. 23. Ennek emlékére azután diadalívet emeltetett és azt elnevezte Makabinak, ami azt hirdeti: »A győzedelmes vitézségnek».

אֱלֹהָיו וִיאִמֶר אֱלֹהַי נְרַתְנוֹ בַנַרי: ים בָּאוֹתָה שַׁעַה פַּסַע עַלָיו שַלשׁ פָּסִיעוֹת וַיִּתְקַע הַחֶרֶב בִּלְבּוֹ וַיַּשְׁלֵךְ אוֹרעוֹ חָלָל בָּעָזַרַת הַקְּרַשׁ: ּ לִפְּנֵי אַלהֵי הַשַּׁמַיִם עַנָּה יוֹחַנַן וָאָמָר אֱלֹדֵוֹ לֹא תָשִּׁים עַלַי חַמְאַ כִּי הַרַנְתִּיו בַּקֹּרָשׁ עַתָּה בֵּן תַּתֵּן אֶת־כָּל־הַעַמִּים אָשֶׁר בָּאוּ עִפּוּ לְהָצֵר לִיְהוּרָה וְלִירוּשָׁלָיִם: כא אָז יָצָא יוֹחָנָן בּוֹ־מַתִּתִיה בַּיוֹם הַהוּאוַיִּלַחָם בָּעַפִּים וַיַּדְרֹג בָּהֶם הֶרֶג רַב: יי מִסְפַּר הַהַרוּגִים אַשַׁר הַרַג בַּיוֹם הַהוּא שַׁבַע מֵאוֹת וּשְׁנַיִם (וְשִבְעִים) אֱלֶף אֲשֶׁר דָיוּ הוֹרָגִים אַלֶּה לָאֵלֶה: כי בשוכו בנה עמוד ער שְׁמוֹ וַיִּקְרָא־לוֹ מֵכִבִּי מֵמְית בַהַנָקים":

השם מכבי עיין בהקדעתי שהוא שם כיכוי, והוא בלשון יון גבור איש מלפעה ניה נדלה שדעתו בזה עכב"י, כלוער הגבור איש מלחעה נלה והעיח

1. Antiochus megrendülve értesült Nikanor hadvezérének haláláról, azonnal maga elé idéztette a gonosz Bakhidest, népünk megrontóját. 2. Es így szólt hozzá Antiochus: hiszen tudod, mit tettek velem Izrael fiai, seregeimet megsemmisitették, táborunkat zsákmányul ejtették s vezéreinket elfogták. 3. Többé ki óvhatja előlük vagyonát, hiszen saját hazánkban sem vaguunk biztonságban. Vonuljunk tehát ujból ellenük és töröljük el szent szövetségüket, melyet I-ten kötött velük, a Szombat, Ujhold és Abrahám frigyét. 4. Utnak indult tehát a gonosz Bakhides Jeruzsálem ellen, hol seregével szörnyű mészárlást אוַוֹווֹ בַּאַשֶּׁר שְׁמַע אַנִמִיוּכַם הַמֵּלֵדְ כִּי נהרג ניקנור משנהו צר לו מְאֹר וַיִּשְׁלַח לְהָבִיא לוֹ בַּגָרִים הָרַשַע הַמַּמַעה אַת־ וַיָּעֵן אַנְטְיוּכַם נַיאָמֶר לְבַנְרִים הַהֹלא יָדַעְתָּ אם־לא שָׁבַעהָ אַשַר־עשר לי בני ישראל הרגו חוכי וַיָּבְוֹּר בַּוְתוֹתִי וִשָּׂרֵי : ג עַתָּה עַל בָּמוֹנֵיכֵם אַתֵּם בּוֹמִחָים או בֶתֵיכֶם לַכָם הַוֹם. בְּאוּ ונעלה עליהם ונכפל מהם הַבָּרִית אַשֵּׁר כַּרַת רַהַם אֱלהֵיהָם שַׁבַּת ראש־חְדֵשׁ וֹמִילַה: ד אָז בַּגַרִים הָרְשָׁע וְכָל־מַחֵנוֹתָיו בָּאוּ לִירוּשָׁלַיִם וַיַּבַרֹג בָּהֶם הֶרֶג רַב וַיִּגְזר

הפזקים אנשי חיל [דער מאפשערע קריגער האט דיע העלדען בעזיגע], אך, בעבור שהוא שם על העמוד לא אוכל לכוונו כי אם [זיגענדע העלדענששערקע] ואחינו פילוסופי האלהיי העבריים אוערים ששם מבב"י הוא ר"ח מי כעוך באלים יי ושע"כ לאחר שנלפו והלליחו לעלוכה חקקו על שלפיהם ועגיניהם שם מבב"י: ושע"כ לאחר שנלפו והלליחו לעלוכה חקקו על שלפיהם ועגיניהם של ה' בער פרענק ע"ה).

* מלה"כ המעו את עמי (יחזקאל י"ג י") עיי"ש הכוונה על ההעברה ען "מלה"כ המעברה על ההעברה ען

rendezett és ott elrendelte a Szombat, Ujhold és Abrahám frigyének tilalmát. 5. A ki-rályi rendeletnek kihirdetése után, mégis megszegte egy apa e tilalmat és gyermekét a frigube fölvétette, de elfogták és feleségével együtt, gyermekük színe előtt főlakasztották. 6. Egy anya viszont, kinek, férje elhalálozása után fia maradt, azt 8 napos korában a frigybe fölvétette, ezt követőleg a város falára menekült, karjában a gyermekével. 7. Onnan szóintézett zatot a néphez. mondván: Ha azt hiszed gonosz Bakhides, hogy képes vagu a mi szent szövetségünktől — atyáink szövet-. ségétől -- bennünket eltántoritani, csalódsz, mert attól a mi kései utódaink sem

בָה נְוֵרָה נְמוּרָה עַלֹּ־שַׁבָּת ראש־חְדֶשׁ וּמִילָה: הּ בִּהְיוֹת זֶה כַּאֲשֶׁר הָיָה דְבַר הַמֶּלֶךְ נֶחְפָּו מָצִאוּ אִישׁ אֵשֵׁר־מָל בנו וַיָּבְיאוּ הָאִישׁ וְאִשְׁתוֹ וַיִּתְלוּ אוֹתָם כּנֶנֶר הַיְּלֶר: י וַנַם אִשָּׁה אֲשֶׁר יַלְדָה בֵּן אַחֵרֵי־מוֹת בַּעִלָה וַהָּמָר אותו לשמונה ימים ותעל עַל-חומת יְרוּשְׁלַיִם וּבְנָה מַהוּל בִּנָדָה: וַוַּמַעוֹ וַתּאמַר לך אומורים בּגְרים דַנְישָע אַתָּם הושׁבִים לבַמַּל מַאִּקְנוּ הַבְּרִית אֲשֶׁר כֹּרַת עמְנוּ בְּרִית אֲבוֹרֵתִינוּ לא־ וְבַמֵּל מִמֶּנּ שַבָּת ראש־ חְדֶשׁ וּמִילָה מִבְנֵי בָנֵינוּ לֹא

הדת העתיקה. והנה גם בפעם הזאת כל החאמנותו של השלשון הזר נתרכזה בנקודה הזאת, להשעות את לבעם בנ"י משבת ר"ח ועילה כדלקען, ורק אחרי הכרחת שלש עלוות אופיניות הללו, סברו לגשת אל ישראל להשפיע עליו תרבות הככרית שלהם ובגרים הרשע העופקד על כל זאת, היה עעעה בזו את העם היהודי. שלהם ומה עלד משפע הלשון הול"ל העעעה את עמנו, שהרי מוסב על בני ישראל, ואם אמנם עלד משפע הלשון הול"ל העעעה את עמנו, שהרי מוסב על בני ישראל, אכן הענין פוזר ארישא דקרא (פסוק כ') לפני אלהי השעים וכוי ולפייז עלת

fognak eltérni. 8. Evvel lehajította gyermekét a magasból, önnön maga utána bukott és mindketten ott haltak szörnyet, de még iaen sokan Izrael fiai közül követték példájukat, mert vetségükhöz hűségesek radtak. 9. Abban az időben egy nagyobb csoport Izrael fiai közül vállalkozott arra. hogy ha nem masutt, valamely barlangban fogja megünnepelni a Szombatot, semhogy azt megszentségtelenítse, de beárulták őket Bakhides előtt. 10. Aki erre fegyveres megbizottakat küldött felkeresésükre, kik a barlang bejáratát eltorlaszolták és beüzentek oda: jertek ki, »kenyerünket ehetitek, vizünket ihatjátok», csak engedelmeskedjetek parancsainknak. 11. De Izrael fiai azt válaszolták: Az Örökkévaló a Szinaj hegyen megparancsolta nekünk, hat napig dolgozz, יוּסָר*: ח וַתַּפֵּל בְּנָה לָאָרֶץ וַתְּפּוֹל אַחֲרָיו וַיָּמְוּתוּ שְׁנֵיהֶם בַּאָחַר וַרַבִּים מִבָּנִי יִשְׂרָאָל אַשר הָיוּ עוֹשִׂים כֵּן בַּיָּמִים דָהַם וַלֹא שָׁפּּ בָּרִית אֱבוֹתָם: ם בַּוֹמֵן הַהוּא אַמְרוּ בְנֵי־ ישָׁרָאַל אֵלֶרה לַאַלֵּרה באוּ וְגַלֵּךְ וְנִשְׁבּוֹת בַּמִּעָרָה פֶּן נחַלֵר את־יוֹם הַשַּבַּת וַיַּלְשִׁינוּ אוֹתָם לִפְנֵי בַגְרִים: י אָז בַּגִרִים הַרַשַע שַׁלַה י אַנשִׁים חַלוצים ויבאו וַישבוּ המערה ניאמרו אַלֵיהָם יְהוּדִים צאוּ אֵלֵינוּ אָכְלוּ מְלַּחְמֵנוּ וּשְׁתוּ מְיֵינֵנוּ וֹשְעשׁינוּ תַּהִיוּ עוֹשִׁים: יא וַיָּענוּ בָּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּאמְרוּ אַלָּה לָאֵלֶּה זוֹכְרִים אֲנַחְנוּ אָשֶר צְּנְנֵי וְיָ עַל־הַר סִינֵי ששת וָמִים תַּעַבד וְעַשִּׁירָת

שמו ריל את עמו של האלהים — וההמשך מבואר — ממני המוציא לאור. מי שבת (קיל) כי עד יעי אנטיוכס לא נשבתה עלות עילה עיעות אברהם

és végezd munkádat, a hetediken pihenj; azért inkább itt pusztulunk, mintsem hogy a Szombatot megszegjük. 12. Midőn belátták. hogu szombattartók nem hajlandók onnan kivonulni, akkor fatörzseket hengeritettek a barlang szája elé, tüzet raktak belőlük és ott közel ezer ember, férfi és nő, lelte halá-13. A történtek után azonban Matiszjahu öt fia, Jochanan és négy fivére, fölkerekedett és döntő harcra indult az ellenség ellen, melyet részben felkoncoltak, részben megfutamítottak tenger szigeteire, I-ten gitségével.

בְּל־מְלַאְכָהֶּךְ וּכִיוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבּוֹת עַתָּה מוֹב לְנוּ אֲשֶׁר נְמוּת בַּפְּעָרָה מֵאֲשֶׁר נְחַלֵּל אֶת־יוֹם הַשַּבְּת: יבּ בִּהְיוֹת זֶה בַּאֲשֶׁר לֹא־יָצְאוּ אֲלֵיהֶם זַיִּשְׁרִפוּ עַל־פִּי הַפְּעָרָה וַיִּשְׁרְפוּ עַל־פִּי הַפְּעָרָה וַיִּמְוֹרְנוּ כְּנֶי הַיְּטְּרָה וְאַשְּׁרִה: יי אַחָרִי כֵּן יָצְיְאוּ וְאַשְּׁרִה: יי אַחָרִי כֵן יָצְיְאוּ וְאַשְׁרִה: יי אַחָרִי כֵן יְצְיְאוּ וְאַשְׁרִה: יִי אַחָרִי כֵן יְצְיְאוּ וְאַבְּרְשִׁים וַיִּהַרְנוּ בְּהֶם הָּנֶגרַב וַיְנְרְשׁיִם לְאִייֵ הַשָּׁמֵים: בַּאַלְהֵי הַשְּׁמֵים:

מתתיהו ד.

1. A gonosz Bakhides is elmenekült többedmagával. 2. Es ekként szólott Antiochushoz: Királyom Uram, te elrendelted bár a Szombat, Ujhold és Abrahám frigyének א אָז בּגְרִים הָרְשָׁע נִכְנֵם בּּסְפִּינָה אַחַרת וַיָּנְסְ אֶל־אַנְמִיוּכַם הַמֶּלֶךְ וְעִמּוּ אֲנָשִׁים פְּלִימֵי חָרֶב: בּ וַיַּעֲן בּגָרִים וַיִּאִמֶר רְלֹאַנְמִיוּכַם

והלחה, שהרי בתוכפות הנביחים לח מלינו שום רמז שיוכיפו על מלות מילה זולת בעדרש חיכה (פרשה ח') עלינו היפך זה.

tilalmát, a zsidók, azonban föllázadtak ellenük. 3. Mert ha a világ minden népe, nemzetisége és nyelve ellenük összefogna, sem birna a Matiszjahu öt fiával, akik oroszlánnál erősebbek, a keselyünél könnyebbek és medvét sem küldik előörsül. 4. Azért királyom, ha tervemet elfogadnád, azt tanácsolom, ne hadakozz te többé csekélyszámú sereggel, mert még szégyent vallhatsz fejedelmeid előtt. 5. Hanem mozbirodalmad gósítsd ÖSSZES fegyverforgatóját, sőt elefánthátas bástyákat is küldj. הַפֶּלֶךְ אַתָּה הַפֶּלֶךְ שַׂמְתָּ צווי לבפל מודהיהורים שַבָּת ראש־חְדֵש ומִילַה מָרמָה גָדוֹלָה וּמֵרֵד בָּתוֹכַה: נ אַשֶר אִם־וֵלְכוּ כַל-הַעַמִּים וְהָאָפוֹת וְהַלְשׁוֹנוֹת לֹא יוּכְלוּ לַחָמִשֵּׁה בְּנֵי מַתְּתְיַהוּ מַאֲרָיוֹת הַם הַזַקִים וּמִנִּשׁרִים הַם קַלִּים וּמִדְבִּים הַם מְמַהַרִים": י עתה המלך תַלָּחֶם בַּאַנַשִּים מְעַשׁ כִּי אָם־ תַלַחם בהם ותכוש בעיני בַל-הַמַּלַכִים: הּ לָבֵן כָּתוֹב ושלה ספרים בכל-מדינות מַלְכוּתֶּדְ וְיָבְאוּ שָׂרֵי הַחֲיָלוֹת וֹלא־יִשַּאֵר מֵהַם אֶחָר וְגַם פּילִים מִלְבַשִׁים שִׁרִיוֹנִים

^{*} כלבי הוליל לכחורה? ונרחה כוונחו כפי מה שמפרש החבן עזרח בפסוק
דב חורב הוח לי חריה במסחרים (חיכה ג' י') י"ח כי מנהג הדוב להכריז על
החרי והוח רפוק: ר"ל כי מנהג הדוב ללכח קודם החרי ולבשר בוחו [במקומות
העלויים יחד] וזה שחמר למלך, מחריות הם חזקים וכו' ולח עוד חלח גם מדובים
הם ממהרים, היינו מקדי מים החריות הללו לבוח לפני הדובים — כי מכסיסי
מלחמת החשמונחים היה לח לשלם חורבים לפניהם לחור חת שדי הקרב כרגיל

6. Antiochus császárnak tetszett a terv és küldöncöket menesztett birodalma minden sarkába, jöttek a seregek és a páncélos elefántok. 7. Másodizben is felkerekedett tehát Bakhides, betört Jeruzsálembe, tizenhárom rést vágván a falon, köveit összezúzatta: azt hitte, ezúttal nem birnak velem. - De az Egek Ura mást akart. 8. Midőn erről Matiszjahu öt fia értesült, Micpe Gilead városába gyültek össze, amely Sá-

יהיו עמהם: וניישב הדבר בעיני אַנְפִיוּכָם הַמֵּלֶדְנִישִׁלַח ספָרים לכָל־מִדינוֹת מֵלכוּתוֹ וַיָּבְאוּ שָׂרֵי כָל־דָזעַמִּים וַהַמַּמִלְנוֹת וַנֵם פִּילִים מַלְבַשִׁים שָׁרִיוֹנִים עִפַּהָם בַּאוּ: ישׁנִית ַקַם בַּנְרִים דָרָשָׁע וַיָּבוֹא לִירוּשָׁלַיִם בָּקַע הַחוֹמָה וַיִּנַתָּק הַמָּבוֹא וַיְשַׁבֵּר בַּמִּקְדָשׁ שְׁלשׁ־עֶשְׂרֵה פַרצות* וגַם מו־הַאֵּבָנִים שַבֶּר עַר־אַשֵּׁר הַיוּ בַּעַפַּר וַיַחשוֹב בִּלְבּוֹ וַיָּאמֶר הַבַּעַם הואת לא יוכלו לי כי רב חילי ועו ידי. נאלהי השמים לא חשב בן: יי ובשמוע הַמִשָּה בְנֵי מַתִּתְיָה ַקְמוּ וַיָּבְאוּ לִמְצְפָּה גִּלְעָד אֲשֵׁר

לוזה שאמרו במדות פרק ב'י יינ פרלות היו בו בסורג שפרלום מלכי יון. סזרו וגדרום וגזרו כנגדם יינ השתחויות. (סדור מבודת ישראל).

מפני שפששו פן ירגישו עי"ז האויבים בהם — ולבא הכהכים המחקוממים הלא היה מלער מאד התופלו פחאום היה מלער מאד נגד המסום הגדול של יריציהם — אלא חמיד התופלו פחאום עם לבאם על מסנה האויבים, ובשערורים שנחעוררו עקב ביאחם הבלחי לפוי מראש, הלליפו הפשמונאים להכוח את האויב שוק על ירך, והנשארים נפוי. [עיין ספורנו פ' לך, למה ויפלק עליהם לילה.] (ס' אשל היים)

muel próféta óta a nép menedékhelye volt. 9. Böjtöt rendeltek el. hamut szórtak ülőhelyükre, úgy könyörögtek kegyelemért az Egek Urához. 10. Ott kitűnő tervet forraltak; Juda az elsőszülött, Simon a második, a harmadik Jochanan, a negyedik Jonathán, az ötödik Elázár. 11. Es atyjuk megáldotta őket, mondván: Juda fiam, Juda a Jákob ősatyánk fiának képmása vagy, aki az oroszlánhoz hasonlitott. 12. Simon fiam, téged Simon a Jákob fiához hasonlítalak, aki Szichem városát megbosszulta. 13. Jochanan fiamat, Avnér a Nér fiához hasonlítom, a zsidó seregek vezéréhez. Jonathan fiam, téged Jonathánhoz, a Saul király fiához hasonlitalak, aki a filiszteusokat győzte le. 14. Elázár fiamat Pinchász, az Elázár fiához hasonlitom, aki haragra gerjedt I-tenéért és megmen-

הָיָה־שׁם פָּלֵישָה לִבֵית יִשְׂרָצֵ בּימֵי שִׁמוּאֵל הַנָּבִיא: מּ צוֹם נָירוּ וַיִּשָׁבוּ עַל־הַאֵפֶר לְבַקּשׁ רַחֲמִים מִלְפִנִי אֱלֹהֵי הַשְּׁמַיִם: ' אָז נָפַל בִּלְבָּם עֲצַה מוֹכָה יְהֹנְרָה הַבָּכוֹר שִׁמִעוֹן הַשֵּׁנִי הַשְּׁלִישִׁי יוֹחָנָן הָרִבִיעִי יוֹנָתָן דַחֲמִישִׁי אֶלְעָזֶר: יא וַיִבֶּרֶדְ אוֹתָם אֲבִיהֶם וְבֵן אֲמֶר יִהוּדָה בְנִי אֲדַמֶּה אוֹתְךּ לִיהוּדַה בּוֹ־נַצַלְב אֲשֶׁר־הָיָה נִמִשָּׁל לְאַרָנַה: יב שִׁמְעוֹן בָּנִי אֲדַמֶּה אותה לשמעון בויעקב אַשר הַרָג יושבי שכם: יג יוֹחָנֶן בִּנִי אַדַמָּה אוֹתִּדְּ לְאַבְנֵר בֶּן־נֵר שֵׂר צְבָא יִשְרָאֵל. יוֹנָתָן בְּנִי אֲדַפֶּה אוֹתָך לְיוֹנָתָן בֶּן־שָׁאוּל אֲשֶׁר דָרַג עַם פָּלִשָּׁתִים: יד אֵלְעָזָר בְּנִי אֲדַמֶּה אוֹתִדְּ לְפִינִחָם בּן־אֶלְעָזָר אֲשֶׁר כְנֵא לֵאלֹהָיוּ וְהַצִּיל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: בּי

tette Izraelt. 15. Még aznap kirontottak Matiszjahu fiai, és sikeres ütközetet vívtak az ellenséggel, Jehuda testvérük azonban a harcmezőn elvérzett. 16. Midőn ' Jehuda elesett, visszatértek atyjukhoz Matisziahu fiai. 17. Atujuk kérdé tőlük hazajövetelüknek okát és ők elbeszélték neki Jehuda testvérük halálát, aki kiválóbb volt a többinél. 18. De Matiszjahu azt felelte: Fiaim! akkor én állok az élre küzdeni, semhogy Izrael házát ellenfeleink elpusztít-sák, mert lehangolt benneteket bátyátok sorsa. 19. Matiszjahu tehát fiai élén szembeszállt az ellenséggel. 20. Az Egek Ura pedig az ellenfél legkiválóbb bajnokait a kezükbe juttatta, akiknek körében rettentő pusztítást végeztek úgy a fegyverforgatók, mint a nyíllövők, a vezérek alattvalóik között, maradt ott hirmondó hanem aki tehette, a tengeren

עַל-וַה נָצָאוּ חַמְשָּה בְנִי-מתתנה ביום הזה וילחמו בַעַפִּים וַיַּהַרגוּ בַהֵם הַרֵג רַב וַיָּהָרֶג מֶהֶם יָהוּדָה: מי בָּאוֹתַה שַעַה כַּאָשֵׁר רַאוּ בָּנֵי מַתְּתְיֵה כי נהרג יהודה שבו ויבאו אַל־אַבִיהָם: יי נַיִּאמֶר לַהָם לָפֶה שַבְתֶם וַיַּעֵנוּ וַיֹּאמְרוּ עַל־אֲשֶׁר נֶהֱרַג אָחִינוּ אֲשֵׁר־ הָיָה חָשוּב בְּכָלְנוּ: יה וַיִּשַּן מַתּרָנָדו אַבּידֶם נַיְּאמֶר מליהם אני אצא עמכם ואַלָּחֵם בָּעַמִּים פֶּן־יאכִרוּ בַּית יִשְׂרָאֵל וִאַתֵּם נִבְהַלְתֵּם עַל־אָחִיכֶם: ישׁ וַיַּצֵא מַתִּתְיָה בַּיוֹם הַהוּא עִם־בַּנַיו וַיָּלַחַמוּ בָּעַמִּים: י וַאלהֵי הַשְּׁמַיָם נָתַן כָּל־גָּבּוֹרֵי הָעַמִּים בִּיָרַם וַיַּהַרְגוּ בָהֶם הֶרֶג רַב כָּל־ אַקוּזֵי חֶרֶב וְכָל־מוֹשְׁבֵי בְשָׁת שָׁרֵי דַהַחָיִל וְהַפְּנְנִים לא־ נותר בָהֶם שָּׁרִיד וַיְּנְוּסוּ שָׁאַר

túlra menekült. 21. Elázár azonban, aki az elefántokat harcképtelenné, azok szemétjébe fulladt, midőn a harcosok visszatértek, keresték Elázárt is, élők és holtak között, de nem lelték, mire végre ott felkutatták. 22. És Izrael fiai roppant megörültek a győzelemnek, mely ellenségeiket kezükbe adta, kik közül egynéhányat elégettek, másokat lefejeztek, vagy főlakasztottak. 23. A gonosz Bakhidest, népünk megrontóját is elevenen égették el, Izrael fiai. 24. Midőn azután Antiochus császár Bakhides és serege kudarcáról értesült, hajóra szállt és megszökött a tengeren túlra, de bárhová érkezett, mindenütt föllázadtak ellene és szökevénynek gúnyolták.

הַעַּמִים למדינות הַיַּם: כּא לההמית ההפילים וַיִּמְבַּע בַּבָּרֵשׁ הַפִּילִים וַכַאֲשֶׁר שְׁבוּ בַּקשוּרוּ בֵּין הַחַיִּים וּבֵין הַמֶּתִים וָלֹא מְצַאִּוּהוּ וִאַחַר בן מצאורהו אשר מבע בַּפָרֵשׁ הַפִּילִים: בּי נַיִּשְׂמְחוּ בני ושבאל בי־נתנו ביביהם שונאיהם מהם שרפו באש ימֶהֶם דְּקרוּ תַּלוּ עַרוֹ־דָוּעֵץ: כּי וּבַגרִים דָרָשַׁע הַמַּטָּעָה אַרוּ-עַמּוֹ* שַׁרָפּוּ אוֹתוֹ בֵּירת וִשְׂרָאֵל בַּאש: יר ואו אנטיוכם הַמֶּלֶדְּ כַּאֲשֵׁר שַׁמַע אֲשֵׁר ַנֶהֶרְגוּ בַּגְרִים הַרָשַׁע וִכָּל־-י הַחַיִל אֲשֵׁר עִמּוֹ נִכְנַם בַּסְפִינָה וַיָּנָסַ לִמְדִינוֹת הַיָּם וַיָּהָי כַּל־מַקוֹם אֲשֵׁר שַּׁמַּרו מוֹרִדִים בּוֹ וְקוֹרְאִים אוֹתוֹ הַבּוֹרְחַ:

מתתיהו ה.

1. Azután a Hasmonai fiai újjáépítették a szentély ka-Puját, kijavitották a réseit, megtisztították az udvarát, a holttetemektől és tisztátlanságtól. 2. A mécses meggyujtásához pedig színolajat kerestek, de nem találtak, csupán egyetlen korsót a főpap pecsétjével, amelyben azonban csak egy napra való tiszta olaj volt. 3. De az Egek Ura, kinek szentsége e hajlékban honol, áldását nyujtotta és nyolc napig gyujtottak vele. 4. Ennek emlékére ezen nyolc napot vig-lakomákkal egybekötött napokká nyilvánitották, hasonlóvá

א אַרָורי בן בְּאוּ כְנֵי חַשְׁמוֹנֵי רַבֵּית דַהַפָּקְרָשׁ וַיִּבְנוּ הַשְּׁעַרִים הַנִּשְׁבָּרִים וַיִּסְנְרוּ הַפַּרֵצוֹת נַיָּמַידֵורוּ אֶרת־דָּוְעַוֶּרָדוּ מִין הַהַרוּגִים וּמִן הַשָּׁמְאוֹרת: בּ נוָבַרְשׁוּ שֶׁשֶׁן זֵית זְךְ לְהַדְּלִיק הַמְּנוֹרָה וָלֹא מַצְאוּ כִּי־אָם צַלוֹחִית אֲחַת אֲשֵׁר הַיְתַה חַתוּמָה בִּמַבַּעַת הַכּהַן הַנָּרוֹל וַיֵּרַעוּ כִּי הָיִתָה שַהוֹר והנה בה בשעור הדלקת יוֹם אֶחָרַ*: י וַאלהֵי הַשְּׁמַיִם אַשֶר שָבוּן שִׁמוֹ שַׁם נַרַנוּ בַּרָכָרה וְדִיּוְרֶלְיכוּ מִּמֶּנָה שמונה נמים**: ד ערו-בו קימו בני חשמוני קיום וָחָזָקוּ אָפַר וּכְנֵי יִשַּׂרָאַל עפָּרֶם כְּאָחָר כַּעשורת

^{*} בשללחות דרב אסאי גאון ש' וישלם גרס גולא היה בו להדליק אפילו יום אפד* ובזה מתורלת קושית הגאונים מפני מה קבעו שמוכה ימי פנוכה הלא הכם היה רק שבעה ימים. ועיין שאילת שלום שם אות קשן ליה. (אולר התפלות). ** מעשה הכם הזה יסופר גם בגערא שבת דף כ"א: על פי עגלת חענית.

többi, a Tórában előírott ünnepekhez, gyertyákat is gyujtunk azokon, hogy hirdessék az Egek Urának dicsőségét. 5. Gyászbeszéd, vagy böjt ez idő alatt nem tartatik, kivéve, akit fogadalma köt Itenéhez. 6. Nem rendelték el azonban a Hasmoneusok és fiaik, az általános munkaszünetet is e napokon. Ettől fogva kezdődött a görög birodalom hanyatlása. 7. Királyשְׁמוֹנֶרה יָמִים דָהאֵלֶה יִמֵי משתרו ושמחרו בימי מוֹצַרִים** הַבְּתוּבִים בַּעוּלָרי וּלְדַנִרנִינִל בַּעֶּם נרות קלהוריע אָשֶר עשָה לָהֶם צֶהֵי הַשְּׁמֵים נציחים: ה וכָהֶם אֵין רִיסְפוּר וַרֹא לָגְזוֹר צוֹם וַתַעֲנִית זוּלַתִי אָשֶׁר מִקבַּל עַלַיו מִלְּפְנֵי זָה וִיתְפַּלֵל לִפְנֵי אֱלֹהָיו: י אַדְּ חַשְׁמוֹנֵי וּבָנָיו וַאֲחֵיהֶם לא-גְוָרוּ בָהֶם לְבַפֵּר צבוֹדַת מְלָאכָרה. וּמִן־הַעת הַהִיא לא־הָנָה שֵם לְמֵלְכוּת נָוָן: י וַיַקבְּרוֹ הַפֶּרְכוּת בֵּנִי

אבי מורי ההינ בעהמיה סי החק ישראלי שלימיא

^{*} בש"ע או"ם הביא שריבוי קעודות שערבים בהם, הם קעודות הרשות ולא קבעום למשתה ולשעתה, אך בכ"ע בענילת תענית, ובעדרש בהעלתך נותנים סובה שגם עלאכת העשכן נגערה באותו הזען, וכן הוא ביש"ע שיין בש"ע או"ש הלכות קרוכה. (מגילת עתתיהו של ר' בער פרענק ע"ה).

[&]quot;" באו"ם (סי' עתייר) דסעודות הכוכה הם סעודות הרשות יעיש בטר"ו מגיל ועקו"ב וראי בת' מהר"י עברונא (סי' קליז) בשם כ' אברהם הכהן שלא הנים לבחרים לומר על השלקן הזמר אללו משמנים וכו' תמכור ללורך חנוכה" שלא נחקן ע"ם משתורים לומר על השלקן הזמר אללו משמנים וכו' חמכור ללורך חנוכה" שלא נחקן ע"ם משעודת שנוכה אינה סעודת עלוה ע"ש וידוע שזמר הנזכר פתום "אברהם" היל אבן עזרא — ועסורש יולא בעגילת אנשיוכת הנ"ל בנישי מועדים" היינו משתה הוא חדל כת' מהרי"ב אלא כדעת האב"ש ז"ל (ועיין ב"ק סקיי מרס"ב) ודו"ק.

lyá pedig Hasmonai fiait és leszármazottait választották a szentély pusztulásának napjáig, kétszázhat évig. 8. Izrael fiai azóta száműzetésűk minden állomásán, öröm-lakomával ünneplik meg ezen napokat, Kiszlev hó 25. napjától nyolc napig. 9. Ez időtől fogva sohasem feledjük a szentély korában élt papok, léviták és bölcsek törvényét, melyet magunkra és nemzedékeinkre vállaltunk mindőrökké.

חַשְּמוֹנֵי וּכְנֵי כְנֵיהֶם מֵהָעֵת הַזֹּאת עַד־חָרְבֵּן בֵּית הָצֵיהִים מְאַתְּיִם וְשֵׁשׁ שְׁנִים: הַּ עַל־ בַּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַיּוֹם הַהוּא בְּכְלֹּנְלְיִם שׁוֹמְרִים הַיָּמִים הָאֵלֶה וְלוֹרְאִים לְהֶם יְמֵי מְשְׁמִּרִם יְשִׁמְחָה מֵחֲמִשְׁה וְעָשְׂרִים רַחְדָשׁ כִּסְרֵוֹ שְׁמוֹנָה יְמִים: פּ מִן־הָעֵת הַהִיא וְעַד־הָעוֹלְם לֹא יְסִוּרוּ מֵהֶם צֵּשְׁר הָיוּ בְּבִיר מְקְרְשִׁם הַכּּהָנִים וְהַלְוִים וְחַכְמִיהֶם אֲשֶׁר כְוְיִם וְהַלְוִים וְתַלֹּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד־עוֹלְם:

